

POSTANOWIENIE

24 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 24 lutego 2026 r. w Warszawie wniosku B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w S. o zbadanie spełnienia przez SSN Tomasza Szanciło wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie II CSKP 2365/22 z powództwa B. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w S. przeciwko D. spółce akcyjnej w W. o zapłatę

1. podejmuje zawieszone postępowanie

2. odrzuca wniosek

(M.M.)

UZASADNIENIE

B. Spółka z Ograniczoną Odpowiedzialnością (dalej: „Skarżący”) zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez Sędziego Sądu Najwyższego Tomasza Szanciło z uwagi na okoliczności towarzyszące jego powołaniu na sędziego, co w konsekwencji powinno skutkować wyłączeniem Sędziego Sądu Najwyższego Tomasza Szanciło od rozpoznania sprawy II CSKP 2365/22.

W uzasadnieniu Skarżący podniósł, że w jego ocenie w sprawie zachodzą przesłanki przewidziane w art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 622 z późn. zm.; dalej: „ustawa o Sądzie Najwyższym”), w szczególności, że Sędzia Sądu Najwyższego Tomasz

Szanciło został powołany na urząd sędziego w okresie obowiązywania zmienionej w 2017 r. ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa. Zdaniem Skarżącego taki stan rzeczy prowadzi do stwierdzenia, iż w sprawie II CSKP 2365/22 może dojść do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności, mającego wpływ na wynik tej sprawy, a w szczególności nieważności postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawą wniosku był art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym w brzmieniu obowiązującym od 15 lipca 2022 r., zgodnie z którym dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy. Natomiast na podstawie art. 29 § 9 i 10 przedmiotowej ustawy wniosek o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności powinien czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki określone w art. 29 § 5 oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie. Wniosek niespełniający tych wymagań podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braków formalnych. Odrzuceniu podlega również wniosek złożony po upływie terminu albo z innych przyczyn niedopuszczalny.

W ocenie Sądu Najwyższego, wniosek Skarżącego podlega odrzuceniu z powodu braku spełnienia przesłanek określonych w art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym. Skarżący wskazał we wniosku, jakie okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego Tomasza Szanciło do pełnienia tego urzędu postrzega jako naruszające standard niezawisłości i bezstronności. Budzi wprawdzie zasadnicze wątpliwości, czy sam fakt negatywnego nastawienia sędziego do prób kwestionowania trybu jego powołania jest takim zachowaniem, które może naruszać standardy niezawisłości lub bezstronności, jednak ta

okoliczność nie podlega badaniu na etapie kontroli dopuszczalności wniosku. Skarżący nie wskazał natomiast, jak w okolicznościach sprawy II CSKP 2365/22 ewentualne naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności związane z powołaniem na urząd sędziego i późniejszym postępowaniem sędziego mogłoby wpływać na jej wynik (przy uwzględnieniu okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy). W tym zakresie Skarżący ograniczył się do powołania orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, z którego miałyby wynikać, że sędziowie powołani do pełnienia urzędu w okresie obowiązywania zmienionej w 2017 r. ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa nie mogą sprawować wymiaru sprawiedliwości. Taka teza, abstrahująca od przedmiotu sprawy, w której wniesiono skargę kasacyjną, jest nie do pogodzenia z treścią art. 179 w zw. z art. 175 ust. 1 i art. 180 ust. 1 Konstytucji RP i nie stanowi wypełnienia wszystkich trzech przesłanek zawartych w art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym.

Sąd Najwyższy wskazuje nadto, że postanowieniem z 9 kwietnia 2024 r., III CB 81/23 na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. *per analogiam* zawiesił postępowanie w sprawie z uwagi na konieczność przeprowadzenia zmian legislacyjnych usuwających wady procesowe określone w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Wielka Izba) z 21 grudnia 2023 r., C-718/21 oraz w wyroku pilotażowym Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 23 listopada 2023 r. Wałęsa przeciwko Polsce (skarga nr 50849/21) w terminie tam zakreślonym. Stosownie jednak do treści art. 180 § 1 pkt 4 k.p.c. Sąd Najwyższy postanowił podjąć dalsze postępowanie stosownie do okoliczności. Podejmując postępowanie, Sąd Najwyższy miał na uwadze uchwałę z 3 grudnia 2025 r., I NZP 7/25.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy uznał, że wniosek nie spełnia wymagań formalnych określonych w art. 29 § 9 pkt 2 i na podstawie art. 29 § 10 ustawy o Sądzie Najwyższym orzekł jak na wstępie.

Janusz Niczyporuk

(M.M.)

[r.g.]